

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. május 29. XV. Évfolyam 22. szám

Egy különleges hónap Máriával

Amikor április végén a többi hatezer résztvevő között csatlakoztunk a Jézus Szíve Társasága által meghirdetett - online - női lelkigyakorlathoz, hogy májusban Máriával járjuk életünk zarándokútját, még nem volt teljesen világos számunkra, mire mondunk igent.

Közös volt bennünk a Szűzanya szeretete, s a vágy egy olyan közösségben végzett imára, mely kicsalogat a hétköznapi szürkeségéből, és egymással is közösségbe von.

Minden reggel e-mailben kaptuk meg az aznapi imaanyagot, mely egy zenéből, egy képből és egy szentírási részből állt, amit Szent Ignác módszerével szemlélődve vagy úgynevezett ritmikus imamódban imádkoztunk át. Némelyikünk már ismerte ezt az imafajtát, míg mások most találkoztak vele először, de a levélben ehhez is segítséget kaptunk, hogy begyakoroljuk. Akik most ismerkedtek meg ezzel az imamóddal, azok is azonnal megszerették, s mivel többen is éltünk azzal a lehetőséggel, hogy helyi kiscsoportot hozunk létre, a megosztások alkalmával rácsodálkozhattunk a kapott kegyelmekre.

A lelkigyakorlat megálmodói először próbálkoztak effajta megvalósítással, de a profi kivitelezés arra enged következtetni, Isten tetszése és bőséges áldása kísérte fáradozásukat. Ehhez minden biztonnyal hozzájárult az imaháttér, amit a különböző településeken bemutatott naponkénti szentmisék jelentettek, s legtöbbjüket online is követhették az érdeklődők.

Bár már sokaknak elege van az online eseményekből, ez esetben ez egy kapu megnyílását tette lehetővé, hiszen az online úton érkező imaanyagot ki-ki a saját időbeosztása szerint a nap bármelyik szakába beilleszthette.

Bár a megszokott környezetünkben maradván lelkigyakorlatoztunk, mégis olyan hatást gyakorolt ránk, mintha elvonultunk volna egy csendes helyre. Mindenki a saját életritmusának, élethelyzetének megfelelően tudta beilleszteni napjába azt a hosszabb-rövidebb időt, ami alatt a kapott anyaggal foglalkozott. Valaki a hajnali órákban, más a gyermeke esti altatásakor, de akadt olyan is köztünk, aki biciklizés közben érzett rá ösztönzést. Egy olyan „szokás” alakult ki bennünk ezáltal, ami a hónap folyamán életünk részévé vált, s abban segített bennünket, hogy az Istennel való találkozás beépüljön a mindennapjainkba a velünk történt apró eseményeken keresztül. A napi levelekben konkrét javaslatot is kaptunk arra, mire érdemes odafigyelni aznap, ami szerves része lehet az imának, ezáltal a gyakorlatba ülteti azt.

Lelki zarándoklatunkon megtapasztaltuk, hogy Isten belép az otthonunkba, rendszeres, élő kapcsolatra hív bennünket, hogy azzá a nővé váljunk, akit Ő megálmodott teremtésünkkel. Ehhez olyan hiteles példaképre van szükségünk, akivel azonosulni tudunk, s ezt leginkább a Szűzanyáról mondhatjuk el.

A Vele megtett közös út belső értékeink kibontakozását segítette, erősítette. Az Ő Isten előtt kimondott igenje Hozzá való kapcsolódásra ösztönöz bennünket, a mi kimondott igenünk női mivoltunk ajándékként való megélését segíti. A napi gyakorlatok kicsi igenje kis lépések által az életünkre kimondott igenné válik, beépül abba.

Máriával hétköznapi, mindenki számára elérhető, megközelíthető nőként találkoztunk május folyamán. Emberközeli eseményeken keresztül jártuk végig az Ő útját. Az életből kiindulva az Ő küzdelmeihez, örömeihez kapcsolódva természetes szépségében láthattuk meg magunk

előtt. Ez egyre inkább felébresztette bennünk a vágyat a Hozzá való mind nagyobb lelki hasonlóságra.

Még két nap van előttünk a lelkigyakorlatból, mely hazánk gyönyörű, legősibb Mária kegyhelyén, Bodajkon zárul a Mindenkor Segítő Szűzanya közbenjárását kérve.

Közösen megtett utunk végéhez közeledve egyöntetű vágyunk lett, hogy továbbra is közösségben haladjunk azon az úton, ami a Szentírás szavain keresztül segít az életünket mindinkább Istennek ajándékozni, hogy az Ő szeretetéből tudjunk élni hétköznapjainkban.

Igent mondók csoportja

A hagyományos és a digitális oktatás margójára

A koronavírus miatt, sajnos az iskolánkban is át kellett térni a digitális oktatásra ebben a tanévben is. A tavalyi tanév zárása is nehéz volt, és nagyon bízunk abban, hogy most ki fogunk tartani a hagyományos oktatással. Mivel több családot, pedagógust elért a betegség, emiatt még két nappal előbb kezdtük el a digitális munkarendre való áttérést, mint a többi iskola.

A tavalyihoz képest talán könnyebben ment az átállás. A Teams felületet használtuk, amit az elmúlt évben ismertünk meg, és azóta próbáljuk folyamatosan használni. A családokhoz el tudtunk juttatni számítógépeket, hogy biztosítsuk a tárgyi feltételeket is. A felsős gyerekek már szeptembertől az informatika órán gyakorolták a belépéseket, a le- és feltöltéseket, és a szülőkkel is igyekeztünk ezen a rendszeren keresztül tartani a kapcsolatot.

Viszont ez a munkaforma nagy erőpróba volt a tanulóknak, a pedagógusoknak és a családoknak egyaránt. Ez a helyzet mindenkit nagy kihívás elé állított. Más napi rutint kellett kialakítani, az életterek átalakultak, összemosódtak. A szülőknek és a pedagógusoknak is egyszerre kellett a munkájára, a saját gyerekére és még a háztartásra is figyelni, és ezt még nehezítette, hogyha valaki beteg volt a családban. A nagyszülők segítségét sem tudták igénybe venni, hiszen mindenkit attól félt, nehogy betegséget vigyen valamelyik hozzátartozójához. Viszont több visszajelzésből tudjuk, hogy nagyon sok család képes volt minőségi, közös időt, közös játékot, kirándulást megszervezni, jobban tudtak Istenre és egymásra is érzelmileg hangolódni.

A tanulók hozzáállása is változó volt a tanuláshoz. Ebben a tanulási formában is számítanak a gyerekek személyiségjellemzői, a tanuláshoz való viszonyuk, a közösségben betöltött szerepük, családi hátterük és életkoruk. A nagyobb tanulók könnyebben vették az akadályokat, őket inkább a határidők pontosabb betartására kellett figyelmeztetni. Persze a tanulási folyamat feltétele az a motivált gyerek, aki akar, képes, tud önállóan ismereteket elsajátítani. Ezt olykor náluk nehéz volt fenntartani, mert az otthontanulás során sokféle ingerrel „együttélve” dolgoztak, gyakran tapasztaltuk a párhuzamos cseteket, átvonuló családtagokat és házi kedvenceket.

A kisebb gyerekeknek még nagymértékű támogatásra volt szükségük, ami a tanítóknak nagy kreatív kihívást jelentett. Próbáltuk a szülőket tehermentesíteni, a tananyagot úgy átadni, hogy az esetleges gyakorlás maradjon csak önállóra. Ebben a folyamatban is fontos a pedagógusok és szülők közötti kommunikáció, az egymás kompetenciájába, segítő szándékába vetett bizalom. Köszönjük a szülőknek a nagyfokú együttműködést!

Persze, alig vártuk, hogy végre visszatérjünk a normális tanításhoz. Az első napokban nagyon fontosnak tartottuk, hogy a gyerekek közösségi játékokat játsszanak, beszélgessenek. Többen elmondták, hogy könnyebb számukra a jelenléti oktatásban a tanulás. Ennek oka valószínűleg az, hogy a jelenléti órákon koncentráltabb helyzetet képesek teremteni a pedagógusok, és irányítottabb az ismeretek rögzítése és elmélyítése. A tanulók közül sokan beszámoltak arról, hogy hiányoztak az osztálytársak és a tanárok, a velük való kapcsolat, beszélgetés az online időszak alatt.

Még mindig vannak szabályok, maszkot kell hordani, lázmérés, fertőtlenítés van, nem lehet szakköröket tartani, a szünetekben és a hazamenetelkor idősávokat alkalmazunk, de már majdnem teljes osztálylétszámok vannak. Nem tudunk még egymásra mosolyogni, csak a szemünkkel, nem tudjuk a közös imák alatt megfogni egymás kezét, de ami a legfontosabb: együtt vagyunk! Hálásan köszönjük Istennek, hogy megtartott bennünket, átsegített a bajokon, betegségekben, bizonytalanságokon!

Egyelőre fel sem tudjuk mérni ennek a pandémiás helyzetnek a testi és lelki következményeit, hogy milyen hosszú távú hatásokkal kell számolnunk akár a tanulmányaikban, akár a szociális életükben, mentális állapotukban, hiszen alig tudjuk pontosan, hogyan élnek meg a tanulók ezt a mostani időszakot. Azt, hogy a jelenlegi helyzettel kapcsolatban mit érzünk, sokszor még nekünk, felnőtteknek is nehéz megfogalmaznunk, nemhogy a gyerekeknek.

Istenben bízva és a gyerekekkel együtt imádkozva érte, remélem, hogy a járvány megszűnik és vissza tudunk térni a normális életünkbe, napirendünkre, közösségeinkbe!

Koronavírus

Egy év alatt teljesen megváltozott az életünk,
S közben előtört minden létező félelmünk.

Sokan csak a szeretteinket féltjük,

S napról napra imádkozunk értük.

Volt, hogy azt gondoltuk, vége,

De úgy tűnik, nem most lesz újra „béke”.

Hogy mikor lehetünk újra szabadok,

Azt, majd megmondják az orvosi adatok.

Kiss Renáta (8. osztályos tanuló)

Almási Zsuzsanna

Itt ez a járvány, az emberek rettegnek,
sokan szenvednek az ismeretlentől, de talán
leginkább a család hiányától. Be vagyunk
zárva, ki tudja, meddig tart még ez az
őrület. Lehet, talán egyszer még vigák
lehetünk, sétálhatunk maszk nélkül, talán
kezet is foghatunk, tán ölelkezhetünk, s
láthatjuk még egymás felhőtlen mosolyát.

Péter Nimród (6. a osztály)

A karizmák ünnepén jártunk

Jézus ígéretéhez hűen elküldte hozzánk a Szentlelket, Aki erőt, bátorságot ad nekünk az Ő útján járni. Nem csupán tanúságot teszünk Róla a Lélek segítségével, hanem általa kapjuk küldetésünket is, mely Egyházunk sokszínűségét segíti elő.

Évtizedes hagyomány, hogy pünkösdhétfőnként Máriaremetén megrendezik a karizmák ünnepét. Ez egy olyan egész napos találkozó szokott lenni, ahol plébániai közösségek, intézmények, lelkiségi mozgalmak, szerzetesrendek hívják a híveket a Lélektől kapott ajándékaik megosztására egy családi nap keretében. Kortól, életállapottól függetlenül lélekmelengető folyamat rácsodálkozni azokra a kegyelmi ajándékokra, melyek az Egyház építését szolgálják, küldetését segítik elő.

Idén sátrak nélkül ez a rendezvény is kicsit eltért a korábbi évektől, de a napsütéses idő sokakat kicsalogatott a kegyhelyre, s a szabadtéri oltárnál igen értékes gondolatokat hallhattunk Mohos Gábor segédpüspöktől. A Szentlélekre való figyelésre biztatott, ami segít észrevenni hétköznapijainkban az apró örömeket, s közösségbe von Istennel és egymással.

Egy nagycsaládos házaspár a Szentlélek saját életükben való megvilágosító kegyelméről tett tanúságot, majd szó volt a NEK programjairól is.

Délben Erdő Péter bíboros úr mutatott be szentmisét. Prédikációjában Szűz Máriát, mint Egyházunk Édesanyját állította elénk, Ki velünk együtt tagja Krisztus titokzatos testének. Arra buzdított, hogy az apostolok példájára mi is együtt imádkozzunk Vele. Kérjük segítségét, hogy mind nagyobb hittel és szeretettel átjárt közösségeink legyenek a Szentlélek megújító ereje által, s tanúságtevő örömmel járjuk Jézus útját.

-szerkesztők-

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Máj. 30 – Jún. 6.

Évközi IX. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
29	SZOMBAT	Szt VI. Pál pp	Előesti sztm: 18:00	édesanya gyógyulásáért	
30	VASÁRNAP	SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA	10:30 18:00	A Slomski és a Szabó csal. élő és + tagjai é István és Mária szülők	
31	HÉTFŐ		7:30	é Orsolya	II. Bibliakör 19:00
1	KEDD	Szt Jusztinusz	7:30	+Bóta József és +szülei	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
2	SZERDA	Szt Marcellinusz és Péter	7:30	é Ilona	
3	CSÜTÖRTÖK	Lwanga Szt Károly és tsai	—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-21:00
4	PÉNTEK		18:00	RT élő és + tagjai	
5	SZOMBAT	Szt Bonifác	Előesti sztm: 18:00	+ William	Szentségimádás 19:00-20:00
6	VASÁRNAP	ÚRNAPJA	10:30 18:00	Pro populo a Medveczky csal élő és + tagjai	

– Hétfőn, az utolsó májusi litániát este fél 7-kor imádkozzuk együtt a Lourdes-i barlang előtt. Amennyiben az időjárás nem teszi lehetővé, hogy kint legyünk, akkor a litánia a templomban lesz.

– Elsőpénteken délelőtt László atya látogatja meg az időseket, akik azt kérik.

– Jövő szombaton, Úrnapja előestéjén az Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében meghirdetett világméretű Szentségimádásba kapcsolódunk be egy imaórával. A Szentségimádás a mise végeztével rögtön kezdődik, és 8 ó-kor szentségi áldással véget ér. Az imaóra vezetett lesz.

– Jövő vasárnap a du-i Egyházközségi Szentségimádás elmarad, mivel szombat este lesz a Kongresszusra készülve, kérem, ezen vegyünk részt minél többen.

– Jövő vasárnap, Úrnapján a délelőtti szentmise után Püspök atya rendelkezése szerint megtarthatjuk az Úrnap körmenetet. Azzal az örömmel és hálával, hogy a járvány közepette megmaradtunk és újra együtt ünnepelhetünk, a körmenetet a hagyományoknak megfelelően a Szent Imre körúton tartjuk. Szimbolikusan kifejezi ez keresztény küldetésünket, hogy az Úrban való örömeinket vigyük ki a világba. Vasárnap reggel 6 ó-tól lesz az oltárok közös állítása és díszítése, melyre hívjuk és várjuk a segíteni szándékozó Testvéreket. Bizom benne, hogy elegendő segítő lesz ahhoz, hogy a 4 oltár elkészüljön időben

– Apák napja közeledtével a Karitás tagjai biztatják a plébániánkhoz tartozó édesapákat, hogy minőségi időt töltsenek feleségeikkel. Ehhez felajánlják segítségüket, mi szerint június 19-én szombaton 8-18 óra között a felügyeletet igénylő gyerekekről minden tekintetben gondoskodnak. A tervek szerint jó idő esetén kirándulás lesz, rossz idő esetén a hittanteremben tartalmas, vidám programokat biztosítanak. Az érdeklődők a pecelikaritasz@gmail.com e-mail címen jelezhetik igényüket. A részletek megbeszéléséhez a Karitás tagjai a programra jelentkezést követően felveszik a kapcsolatot.